

סִי-וְתוֹ—לֵי אָבֶר כַּיוֹנָה
mo Davide exoptantes e Psal. 55. 7. **אָעוֹפָה וְאַשְׁכְּנָת**
Quis dabit mibi pennam sicut columba? **vo-**
labo & **inhabitabo.** Neque enim divina tum procul abest dex-
tra, piam animam variis substratam afflictionibus, variis im-
plicitam incommodis, **מְנַהֲגָה־קָול יְוִニִים lamentantem jux-**
ta vocem COLUMBARUM. Nab. 2. 8. speratamque quietem
non invenientem sentiens, extenta ad se recipit dextra, ut in
suo sic placide conquiescat amabili ac venerabili sinu; non
secus ac olim Noes columbam exploratum missam, cum
circa diluvii aquis fluctuantem volitaret arcam, nullumque
extra eam, ubi tuto figeret pedem, locum invenire quiret,
aperta iterum fenestra in Arcam admittebat. Redibat ex Ar-
ca emissa a Noemo columba **לְחַדֵּן עֻרְבָּה ingrante vespere**,
olivæ conspicua termite: Redibat, ne occupantis forte cu-
juspiam infausto cederet aucupio; quamdiu enim **COLUM-**
BAE sua repetunt columbaria, abs nemine infestari ulla au-
cupis arte de jure queunt, quod illustratur lege **Naturalem §-**
cervos & seq. *In his autem ff. de acquirendo rerum dominio,*
ubi hujusmodi animalia semper occupantium non fieri do-
cetur: eo enim casu occupans furti merito tenetur: In his
animalibus, que consuetudine abire & redire solent, talis Regu-
la comprobata est, ut eosque nostra esse intelligantur, donec re-
vertendi animum habeant: quod si desierint revertendi animum
babere, desinant nostra esse, & fiant occupantium, Conf. CL.
L. Empereur libro eleganti, de Legibus Ebraeorum forensibus ex
Ebraeorum Pandectis Cod. I. c. VII. §. 7. Nec ullum licet avidis-
simum ante abjuratum resipiscendi animum in hominibus
tentare potest callidissimus Dæmon consilium, quo abs san-
ctissimo cœlorum tramite seducat, suisque infidiatricibus
implicet tendiculis; Reditum quippe dum semper medita-
tur lapsa ex infirmitate humana fidelis anima, ad Ecclesiam,
a qua se cessisse semet longius agnoscit, **ceu suum columba-**
rium;